

ห้องเรียนไร้พรมแดนเจาะผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต

ในวันนี้ นักศึกษาในระดับอุดมศึกษาทั้งวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ของทั้งรัฐและเอกชน ส่วนหนึ่งจะคุ้นเคยกับการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อส่งงานให้อาจารย์ หรือเข้าไปเช็คคำตอบที่อาจารย์เฉลยไว้ในโฮมเพจของอาจารย์ ตลอดจนเข้าไปสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตเพื่อทำรายงานส่งอาจารย์

ในขณะเดียวกัน อาจารย์จากหลายๆสถาบันได้เริ่มจะนำเอาอินเทอร์เน็ตเข้ามาใช้ เป็นเครื่องมือส่งนักศึกษาพยายามดึงเอาอินเทอร์เน็ตเข้ามาใช้ประโยชน์ในการศึกษาให้ได้มากที่สุด โดยเฉพาะใช้เป็นแหล่งค้นคว้าข้อมูลในวิชาที่เรียนเพิ่มเติมในบางมหาวิทยาลัยก็กำหนดถึงขั้นให้นักศึกษาเข้ามาเช็คตารางลงทะเบียน เช็กผลการเรียน ผลการสอบผ่านอินเทอร์เน็ต จนมีการพูดกันอย่างไม่เป็นทางการว่าในอนาคตน่าจะให้มีการสอบผ่านอินเทอร์เน็ตด้วยซ้ำ

แต่อย่างไรก็ตามโดยรวมแล้ว สถาบันการศึกษาส่วนใหญ่ ยังคงนำเอาอินเทอร์เน็ตมาใช้ในระบบการศึกษาแบบพื้นฐานๆ เช่น เป็นแหล่งค้นข้อมูล หรือไม่ก็ใช้เป็นเครื่องมือการติดต่อระหว่างอาจารย์กับลูกศิษย์และกับมหาวิทยาลัยเท่านั้น

หากเมื่อเร็วนี้ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ได้ร่วมมือกับมหาวิทยาลัย นอร์ธ แคโรไลนา (University of North Carolina at Chapel Hill)

โดย Hugh O' Connell อาจารย์ผู้สอนวิชา HO 201 Principles of Management ให้กับนักศึกษาปีที่ 1 ของโครงการ BBA ได้ร่วมมือกับ mabel Miguel อาจารย์จากมหาวิทยาลัยนอร์ธแคโรไลนา เปิดออนไลน์ดิสคัสชั่นฟอรัม เพื่อให้นักศึกษาและอาจารย์จาก 7 สถาบัน ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการบริหารในสภาวะแวดล้อมที่ต่างเชื้อชาติวัฒนธรรมกับเป็นวิวัฒนาการของการใช้อินเทอร์เน็ตในสถาบันการศึกษาที่ล้าหน้าซึ่งแยกอีกระดับหนึ่ง

ฉันมีเพื่อนร่วมทำรายงานกลุ่ม อยู่ใน 5 ประเทศ

ในวันนี้วิชา วิชา HO 201 Principles of Management ของคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ในโครงการภาคภาษาอังกฤษ ระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้ร่วมมือกับ 7 มหาวิทยาลัยใน 5 ประเทศคือ

Bogazici University(Turkey), Ko

University(Turkey), McGill University (Canada), Tiburg University (Netherlands), UNC, Chapel Hill (U.S), Vanderbilt University (U.S) และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ของประเทศไทย

ซึ่งหนึ่งในวิธีการเรียนของ วิชา นี้ คือ ออนไลน์ ดิสคัสชั่น ฟอรัม คือการสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ต โดยผ่านกระดานบอร์ดในเว็บบไซต์ของ วิชา นี้ ซึ่งนักศึกษา ทั้ง 7 มหาวิทยาลัยจะเข้ามาเรียนรู้อันร่วมกันโดยผ่าน หน้าจอคอมพิวเตอร์ ซึ่งผ่านมาประสบความสำเร็จอย่างมาก นักศึกษาได้เรียนรู้ซึ่งกันและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน และขณะนี้ ได้มีโครงการจะขยาย ดิสคัสชั่น ฟอรัมไปยังวิชา อินเทอร์เน็ตในชั้นเนล บิสซิเนสด้วย

นับเป็นอีกก้าวหนึ่งของการนำเอาอินเทอร์เน็ตเข้ามาใช้ ในวงการการศึกษาที่นอกเหนือจากการค้นข้อมูลและรู้จักการสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ตแบบเดิมๆแล้ว ยังเป็นการเริ่มมีมติใหม่ด้วยการหยิบสื่ออินเทอร์เน็ตมาเชื่อมโยงในการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเปิดโอกาสให้นักเรียน จากสถาบันการศึกษาจากประเทศต่างๆที่จับมือกัน ได้เรียนรู้ร่วมกันในวิชาเดียวกัน เพื่อให้นักศึกษามีโอกาสได้สัมผัสวิถีชีวิตในเรื่องเดียวกันของเพื่อนต่างสถาบันต่างวัฒนธรรม

ดร. กุลภัทรา สิริธม ผู้อำนวยการ BBA International Program คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กล่าวถึงบรรยากาศของนักศึกษาที่เรียนวิชานี้ว่า นักศึกษาจะรู้สึกสนุกกับการเรียนในส่วนนี้ ซึ่งจะได้เพื่อนใหม่ๆเพิ่มขึ้น และเป็นภาระเปิดตัวเองเพื่อรับความรู้และทัศนคติใหม่ๆ

ในแผนร่วมกันของการจัดทาดิสคัสชั่น

ฟอรัมนี้ นักศึกษา ทั้ง 7 มหาวิทยาลัย จะแบ่งกลุ่มกันทำงานสถาบันละ 2 คน รวมแล้วในกลุ่มหนึ่งจะมีนักศึกษาประมาณ 14 คนจากนักศึกษา 7 สถาบัน

จากการแลกเปลี่ยนรายงานกันไปจนถึง ร่วมกลุ่มทำรายงานด้วยกัน การถกเถียงกันในหัวข้อที่ได้รับร่วมกันเด็กจะได้รับความรู้และ

สมุดหาข้อมูลเพิ่มเติม ตลอดจนคุยกับเพื่อนร่วมวิชาที่อยู่ต่างประเทศถึงและพูดคุยในหัวข้อเดิมนั้นต่อไปที่บ้านของนักศึกษาเองโดยผ่านอินเทอร์เน็ต ตลอดจนอาจจะมีการแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นในหัวข้ออื่นๆต่อไป อาจารย์ กุลภัทรา กล่าวถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้น

ในขณะที่บทบาทของอาจารย์จะเป็นเพียงผู้ช่วยและคอยให้คำแนะนำ ตลอดจนเป็นผู้กระตุ้นให้เกิดบรรยากาศ หรือเป็นผู้ตั้งหัวข้อ ซึ่งอาจารย์ผู้สอนในวิชาทั้ง 7 สถาบัน ก็ต้องมีการคุยกันตลอดจน แสดงให้เห็นถึงการเรียนรู้ของอาจารย์ด้วยโดยบทบาทสำคัญจะอยู่ที่ นักศึกษาจะเป็นผู้รับและผู้ให้

อาจารย์ กุลภัทรา กล่าวว่า ลักษณะวิชาที่มีการเรียนการสอนนี้เป็นส่วนหนึ่งที่คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ม.ธรรมศาสตร์ ได้นำมาใช้กับนักเรียนในโครงการภาคภาษาอังกฤษของคณะเท่านั้น ยังไม่มีการนำมาใช้กับนักศึกษาคณะปกติ เพราะเรื่องภาษา ยังคง

เป็นอุปสรรค ที่สำคัญอยู่บ้าง แต่อย่างไรก็ตามทางคณะก็มีโครงการที่จะนำการเรียนการสอนในลักษณะนี้เข้ามาสอนให้นักศึกษาคณะปกติเช่นกันแต่ก็ยังคงรอการปรับปรุงรูปแบบที่เหมาะสมก่อน

ดร. กุลภัทรา ได้มองถึงแนวโน้มของความ ต้องการในตลาดงานในอนาคตว่า เมื่อโลกเข้าสู่การค้าขายไร้พรมแดนโดยมีอินเทอร์เน็ต เป็นสื่อการค้าได้ทำเฉพาะในประเทศใดประเทศหนึ่ง แนวความต้องการของตลาดงานเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆจากในระยะหลังๆเริ่มมีการรับสมัครงานที่เข้ามาดูแลในเรื่องอิเล็กทรอนิกส์เข้ามาในตลาดงานบ้างแล้ว

โครงการออนไลน์ ดิสคัสชั่น ฟอรัม อาจจะเรียกได้ว่าเป็นโครงการนำร่องเพื่อเตรียมความพร้อมของนักศึกษาเพื่อป้อนให้ตลาดงาน

"ความสามารถในการใช้อินเทอร์เน็ตจะกลายเป็นทักษะหนึ่งของผู้ที่จะเข้ามาทำงานทางด้านนี้ ในส่วนของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ได้มองว่าในวันนี้และแนวโน้มข้างหน้า ตลาดมีความต้องการบุคลากรที่มีคุณสมบัติอย่างไร ตลอดจนสภาพแวดล้อมในการทำธุรกิจ และปัจจัยใหม่ๆ ที่มีผลต่อการแข่งขันมีการพัฒนาไปในทิศทางใด และเป็นหน้าที่ของสถาบันที่จะต้องผลิตบุคลากรที่ตรงกับความต้องการของตลาดและชี้แนะแนวทางใหม่ให้กับนักศึกษา" ดร. กุลภัทรา กล่าว สอดคล้องกับที่ ดร.พิเชฐ คุรุคงเครือจรณ์ ที่ปรึกษาสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ (NITC) ได้หยิบยกมากล่าวว่า ในปี 2000 60% ของงานใหม่ในสหรัฐอเมริกาต้องการผู้ที่มีทักษะทางด้านเทคโนโลยีขั้นสูงเข้าร่วมงาน

จากประสบการณ์พบ งานทางด้านไอทีของโลก กำลังขาดแคลนนัก วิชาไอทีที่ขาดใหญ่ในราว 6 แสนคน นำด้วยสหรัฐซึ่งขาดอยู่ประมาณ 346,000 คน เยอรมันขาดอยู่ 60,000 คน แคนาดา และอังกฤษขาดอยู่ประเทศละ 20,000-30,000 คน

ในอนาคตอันใกล้สาขาเทคโนโลยีจะเกิดความ ต้องการ คืออุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศ และสื่อสารโทรคมนาคม (Information Communication Technologies) เพราะเป็นโครงสร้างพื้นฐานของ อิ-คอมเมิร์ซ

ส่วนที่สองคงเป็นอุตสาหกรรมทางการเงิน การประกันภัยและการให้บริการทางธุรกิจ เพราะเป็นธุรกรรมที่จะต้องเกิดขึ้นเกือบทุกครั้งซึ่งซื้อขายของกัน และส่วนสุดท้ายคือภาพกว้างๆของการค้าปลีกและส่งทางอิเล็กทรอนิกส์นั่นเอง

ดร.พิเชฐ กล่าวถึงการพัฒนาของอิเล็กทรอนิกส์คอมพิวเตอร์ที่จะเติบโตขึ้นพร้อมกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในประเภทของงานของแรงงานยุคใหม่ นอกเหนือจากทำให้เกิดความต้องการสินค้าไอที และ นักวิชาชีพ

ทั้งหมดคือ โจทย์ที่ต้องโยนมาให้กับภาคระบบการศึกษาของเมืองไทยที่จะต้องปรับตัวก้าวให้ทันยุคสื่อสารและธุรกิจที่ไร้พรมแดน ■